

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 17 maj 2013
Nr. ref.:RK408/13

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI18/13

Parashtrues

Blerim Uka

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit Ac. nr. 1314/2012, të Gjykatës së
Qarkut në Prishtinë, të 7 dhjetorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi

1. Parashtrues është Blerim Uka, i lindur në Mitrovicë, aktualisht me banim në Prishtinë, i përfaqësuar nga avokati Gani Asllani nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston Aktgjykimin Ac. nr. 1314/2012, të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, të 7 dhjetorit 2012, që i është dorëzuar atij më 16 janar 2013.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi pohon që gjykata nuk ka nxjerrë aktgjykim të drejtë dhe të paanshëm, duke cenuar kështu dispozitat e Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore.
4. Parashtruesi gjithashtu kërkon që Gjykata të vendosë Masë të përkohshme, duke pezulluar ekzekutimin e Urdhrit të Gjykatës në Prishtinë [E. nr. 915/12], të 5 marsit 2013.

Baza juridike

5. Kërkesa është e bazuar në nenin 113.7 dhe në nenin 21.4 të Kushtetutës; në nenet: 20, 22.7 dhe 22.8 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121, të 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejme: Ligji); si dhe në rregullin 56, paragrafi 2, e Rregullores së punës.

Procedura në Gjykatë

6. Më 15 shkurt 2013, parashtruesi dorëzoi kërkesë në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 26 shkurt 2013, Kryetari emëroi gjyqtarin Almiro Rodrigues Gjyqtar raportues, si dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi (anëtarë).
8. Më 16 prill 2013, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës dhe refuzimin e kërkesës për Masë të përkohshme.

Përmbledhja e fakteve

9. Më 31 mars 2000, parashtruesi lidhi marrëdhënie pune si drejtor ekzekutiv i kompanisë private "P. P. DAK INGENIERING", pronë e H. S.
10. Në nëntor të vitit 2001, pronari i kompanisë, H. S., për shkak të problemeve financiare vendosi të ndërpresë aktivitetet e kompanisë, si dhe urdhëroi parashtruesin, në ushtrim të funksioneve të tij si drejtor ekzekutiv, të informojë me shkrim të gjithë punëtorët e kompanisë se ishin ndërprerë marrëdhëniet e tyre të punës.
11. Më 27 nëntor 2002, parashtruesi i dorëzoi me shkrim punëtorit I. H. vendimin për ndërprerje të kontratës së tij, të 15 gushtit 2001, por I. H. refuzoi ta pranojë atë.
12. Në një datë të panjohur, më 2006, I. H. parashtrroi në Gjykatën Komunale në Prishtinë një padi kundër parashtruesit për kompensim të dëmeve dhe për pagesë të pagave mujore sipas kontratës së punës. Parashtruesi pohon se ai asnjëherë nuk e ka marrë padinë nga Gjykata.

13. Parashtruesi thekson se I. H. "ishte shumë i vetëdijshëm që nuk kishte krijuar marrëdhënie pune me Blerim Ukën (Parashtruesin), por me kompaninë 'N. P. DAK ENGINEERING', pronar i së cilës ishte H. S."
14. Më 15 dhjetor 2008, Gjykata Komunale në Prishtinë aprovoi kërkesëpadinë si dhe nxori Aktgjykimin C1. nr. 139/2006 me të cilin urdhëroi "P. P. DAK INGENIERING", që ta paguajë I. H.-në sipas kontratës së punës, të nënshkruar më 15 gusht 2001.
15. Megjithatë, parashtruesi thekson se Aktgjykimi i Gjykatës Komunale ka urdhëruar kompaninë "P. P. DAK INGENIERING" që të paguajë I. H.-në, "duke më obliguar, në cilësinë e pronarit nganjëherë (ndërsa, në fakt, kam qenë i punësuar njësoj si paditësi, me kontratë pune) dhe nganjëherë në cilësinë e përfaqësuesit ligjor", si dhe, si duket, duke mos ditur "dallimin mes pronarit dhe drejtorit ekzekutiv të një kompanie" pasi, në fakt, H. S. ishte pronar i "P. P. DAK INGENIERING", "i cili kishte krijuar marrëdhënie pune" me I. H.-në.
16. Më 16 prill 2009, parashtruesi bëri ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë kundër Aktgjykimit C1. nr. 139/2006, të 15 dhjetorit 2008.
17. Më 27 prill 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, nxori Aktgjykimin Ac. nr. 540/2009, duke hedhur poshtë ankesën e parashtruesit, si dhe duke mbështetur në tërësi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 139/2006, të 15 dhjetorit 2008.
18. Më 17 maj 2012, I. H. parashtrroi kërkesë për përmbarim të Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 139/2006, kundër kompanisë "DAK-ADK INGENIERING", pronë e Blerim Ukës.
19. Më 10 tetor 2012, Gjykata Komunale në Prishtinë nxori Aktgjykimin Ekz. nr. 915/2012, duke aprovuar kështu kërkesën për përmbarim.
20. Më 16 tetor 2012, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, kundër Vendimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, Ekz. nr. 915/2012.
21. Më 7 dhjetor 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë hodhi poshtë ankesën e parashtruesit si të pabazuar, si dhe mbështeti Vendimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, Ekz. nr. 915/2012, të 10 tetorit 2012.

Pretendimet e parashtruesit

22. Parashtruesi pretendon se nuk ka qenë pronar i kompanisë "P. P. DAK INGENIERING", sepse ka pasur vetëm marrëdhënie pune si drejtor ekzekutiv.
23. Parashtruesi gjithashtu pretendon se, më 24 nëntor 2004, ai ka themeluar një kompani të re, të quajtur "ADK", e cila, si subjekt i veçantë juridik, nuk kishte të bënte me asgjë me "P. P. DAK INGRNIERIN", pronë e atëhershme e H. S.-së.
24. Parashtruesi argumenton se, më 17 maj 2012, ka ndodhur një gabim në parashtrimin e kërkesës për përmbarim, me të cilën është kërkuar përmbarimi ndaj kompanisë "DAK-ADK", e cila nuk përmendet në dispozitivin e aktgjykimit përfundimtar (Cl. nr. 139/2006), të 15 dhjetorit 2012.
25. Parashtruesi konkludon se gjykatat e rregullta kanë nxjerrë vendimet e tyre pa përcaktuar gjendjen e plotë faktike, në kundërshtim me dispozitat e Kushtetutës dhe të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut.
26. Parashtruesi pretendon se janë shkelur të drejtat dhe liritë e tij sipas nenit 21 (Parimet e Përgjithshme); nenit 22 (Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare); nenit 31 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm), të Kushtetutës; duke përfshirë edhe nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut.

27. Në përgjithësi, parashtruesi kërkon që Gjykata Kushtetuese
- “të vlerësojë ligjshmërinë e vendimeve të gjykatave të rregullta, përputhshmërinë e këtyre vendimeve me ligjet në fuqi në Republikën e Kosovës, Kushtetutën e Republikës së Kosovës, si dhe Konventën Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, si dhe protokollet e saj”.*
28. Parashtruesi, më tutje, pret që *“Gjykata Kushtetuese të japë vlerësimin e saj për këtë çështje juridike civile”.*

Pranueshmëria e kërkesës

29. Parashtruesi pohon se asnjëherë nuk e ka pranuar padinë që ka parashtruar I. H. kundër tij në Gjykatën Komunale. Parashtruesi, më tutje, pohon se, në të gjitha shkallët, “gjykatat nuk kanë përcaktuar fare gjendjen faktike mbi atë se kush është i padituri si dhe kush në fakt është dashur të jetë i padituri”.
30. Gjykata së pari duhet të vlerësojë nëse parashtruesi ka përmbushur të gjitha kërkesat e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, si dhe të specifikuar më tutje në Ligj dhe në Rregulloren të punës.
31. Gjykata i referohet paragrafit 1, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara], të Kushtetutës, i cili përcakton:
- “Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para Gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar”.*
32. Gjykata vëren se rregulli 36.1.(c) i Rregullores së punës përcakton:
- “Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: c) kërkesa nuk është qartazi e bazuar”.*
33. Gjykata, gjithashtu, i referohet rregullit 36.2.(d) të Rregullores së punës, i cili përcakton:
- “Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi te pabazuar, nëse bindet se: (d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
34. Gjykata Kushtetuese vëren se Gjykata Komunale në Prishtinë, në Aktgjykimin e saj, C1. nr. 139/2006, të 15 dhjetorit 2008, ka theksuar që “i padituri, edhe pse është ftuar rregullisht për mbajtjen e shqyrtimit kryesor, që vërtetohet me pranimin e thirrjes së 4 dhjetorit 2008, nuk i është përgjigjur ftesës së Gjykatës, si dhe nuk ka arsyetuar mungesën e tij, kështu Gjykata, në përputhje me nenin 295 të LPK-së, si dhe sipas propozimit të autorizuarit të paditësit, ka mbajtur seancën kryesore publike në mungesë të tij”.
35. Parashtruesi nuk është ankuar asnjëherë, gjatë procedurave të rregullta, ndaj mospranimit të padisë së parashtruar në Gjykatën Komunale kundër tij nga I. H.-ja; as

nuk ka paraqitur e as nuk e ka provuar këtë argument para Gjykatës për këtë shkelje të pretenduar.

36. Në anën tjetër, Gjykata e Qarkut, në aktgjykimin e saj të 7 dhjetorit 2012, arsyeton që
“pretendimet ankimore në rrethanat si më lart që debitori, kompania “ADK” nuk ka obligim ndaj kreditorit në lidhje me kompensimin e dëmeve, pasi që aktgjykimi përfundimtar ka obliguar kompaninë “DAK-Engineering”, nuk aprovohen nga kjo gjykatë si të bazuara. Kjo për shkak se është i njëjti i paditur, tanimë debitor. Ky fakt është konfirmuar nga gjykata sipas dëshmime në shkresat e rastit. Me fjalë të tjera, debitori, me akt publik, ka paraqitur që “DAK-Engineering”, pronar i së cilës ishte H., dhe drejtor Blerim Uka, tanimë udhëhiqet me emrin e kompanisë “ADK”, ku pronar është Blerim Uka, derisa drejtor është H. S. E gjithë kjo flet për faktin që është e njëjta kompani, vetëm se ka ndërruar emrin e saj. Ndërrimi i emrit të kompanisë dhe ndërrimi mes vete i drejtorit dhe pronarit nuk e lirojnë kompaninë nga obligimet ndaj debitorit, gjë që është konfirmuar me aktgjykimin përfundimtar”.
37. Gjykata Kushtetuese përkujton palët se nuk është gjykatë e shkallës së katërt, kur shqyrton vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta për vlerësimin e fakteve dhe për zbatimin e ligjit.
38. Është roli i gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë të drejtën procedurale dhe materiale (*Shih, mutatis mutandis, Garcia Ruiz kundër Spanjës [GC], nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ] 1999-I*).
39. Gjykata Kushtetuese thekson se parashtruesi ka pasur mundësi të shumta të argumentonte rastin e tij dhe të dorëzonte provat që ai i konsideron të rëndësishme për rastin e tij në gjykatat e rregullta. Arsyetimet faktike dhe juridike në vendimet e gjykatave të rregullta janë të hollësishme në gjitha aktgjykimet dhe aktvendimet e Gjykatës Komunale dhe asaj të Qarkut. Gjykata e Qarkut ka nxjerrë një aktgjykim, duke i dhënë përgjigje argumenteve të parashtruesit, duke mbështetur arsyetimin faktik dhe juridik të aktgjykimin të Gjykatës Komunale.
40. Kështu, edhe Gjykata Komunale edhe ajo e Qarkut, kanë marrë parasysh dhe, në fakt, i janë përgjigjur ankesave të parashtruesit.
41. Gjykata Kushtetuese ka autoritet të kufizuar në vlerësimin e gabimeve të pretenduara në fakte ose në ligj, ashtu siç merren nga gjykatat e rregullta, si dhe nuk mund të zëvendësojë qëndrimet e tilla të gjykatave të rregullta me të vetin (*Shih, GJEDNJ, Jantner kundër Republikës Sllovaqe, nr. 39050/97, paragrafi 32, Aktgjykim i 4 marsit 2003*).
42. Kështu, parashtruesi nuk arrin të argumentojë dhe të provojë mjaftueshëm pretendimet e tij në kuptimin e shkeljes kushtetuese të të drejtave të tij nga Gjykata Komunale dhe nga Gjykata e Qarkut. Përveç kësaj, Gjykata thekson që aktgjykimet dhe vendimet e Gjykatës Komunale dhe asaj të Qarkut janë mjaft të argumentuara dhe të arsyetuara, si dhe nuk shfaqin ndonjë arbitraritet.
43. Kështu, rrjedh që kërkesa është e papranueshme sepse, sipas rregullit 36.2.(b) të Rregullores së punës, është qartazi e papabuar.

Kërkesa për Masë të përkohshme

44. Neni 27 i Ligjit, e më hollësisht rregulli 54 (1) i Rregullores së punës, përcakton që *“Në qfarëdo kohe, përderisa kërkesa është e pazgjidhur para Gjykatës dhe meritat e kërkesës nuk janë vendosur nga Gjykata, pala mund të kërkojë vendosjen e Masës së përkohshme”*.
45. Megjithatë, pasi kërkesa është e papranueshme, kërkesa për Masë të përkohshme nuk i përmbush kriteret që parashihen sipas rregullit 54 (1) të Rregullores së punës.
46. Prandaj, kërkesa për Masë të përkohshme hidhet poshtë si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës; në pajtim me nenin 20 e me nenin 27 të Ligjit; dhe në pajtim me rregullin 36.2, me rregullin 54, me rregullin 55 e me rregullin 56 të Rregullores së punës, më 17 maj 2013, njëzëri

VENDOSI

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. TA HEDHË POSHTË kërkesën për Masë të përkohshme;
- III. T’UA KOMUNIKOJË vendimin palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË vendimin në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani